

Ana Herța

Ana Herța s-a născut în Năsăud, județul Bistrița-Năsăud, la 11 martie 1989. A copilărit în satul Zagra din același județ, situat în apropierea Munților Țibleșului. Clasele primare și gimnaziale, în sat, iar liceul la „Colegiul Național George Coșbuc” din Năsăud, profil pedagogic, unde a obținut diploma cu dublă specializare de învățător-educator. Și-a continuat studiile la Universitatea Babeș Bolyai din Cluj-Napoca, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, psihologie generală, studii la zi. Lucrează în domeniul educațional ca educatoare în Cluj-Napoca. Pasionată de cărți, natură, scris, ceai și de muzică.

Este autoarea volumelor: *De nerostit* și *Copilăria mea*, ambele apărute la Limes în 2021.

VISĂTOARE PRIN VREMI

Prefață de Andrea Hedeș

LIMES

2022

CUPRINS

Celelalte vieți	7
Era iarnă	8
Atunci	9
La miezul nopții	10
Într-o iarnă	12
În sens invers	13
Alt poem de iarnă	14
Ploaia de ianuarie	15
Îmi pari cunoscut dintr-o altă viață	16
Ana	17
Un simplu dacă	18
Pictură de toamnă	19
Viața e un vis	20
Iubire, toamna	21
Rime de toamnă	22
Moartea	24
Poezie pentru un prieten demult plecat	25
Hoțul	26
Satiric	27
Calcul	28
Între noi, toamnă	29
Jocul anotimpului	30
Timp bun pentru a muri	31
Mi-e dor	32
Romanță bacoviană	33
Romanță prea simplă	34
Ce este?	36
Suntem anotimpuri	37
Grăbesc toamna	38
Musafir	39

Mirosul zăpezii.....	40
Azi, spre seară	41
Sunetul iernii.....	42
Emoție de iarnă	43
Prin timp	44
O zi în pat.....	45
Sfârșit și început.....	46
Urare	48
Basm	49
Rime la început de iarnă	50
De ți-aș fi iarnă	51
În iarnă	52
Cenușiu	53
Capătul lumii.....	54
Poveste de iarnă	55
Tratat	56
Zi de duminică	57
Depart	58
Tu	60
Ploaie de mai.....	61
Ne vom uita?	62
Două picături de ploaie.....	63
Colivii.....	64
Unde ești?	65
Miracolul	66
Primăvară	67
Ecoul inimii	68
Nu știu	69
Provocare	70
Vara promisă	72
Tablou verde	73
Verde crud.....	74
Vara.....	75

Tablou marin	76
Ploaia de vară	77
Poezie în vară	78
Vremea.....	79
Ești vară	80
Fragi în cimitir	81
O definiție	82
Supoziții	84
Declarație de dragoste către el.....	85
Posibilă declarație de dragoste către ea	86
Inocența.....	87
Unde e copilăria?	88
Te voi iubi	89
Când te iubesc	90
Noi.....	91
Iubirea	92
Final	93

Era iarnă

Era iarnă și te iubeam.
Te iubeam precum zăpada răvnește pământul
Când cade și îl îmbrățișează, înghețând trăirea deodată.
Îți acceptam răceala, crezând că este doar o metodă tristă
de a face față realității.
(O, Doamne cât de frumos îmi apăreai în gând!)

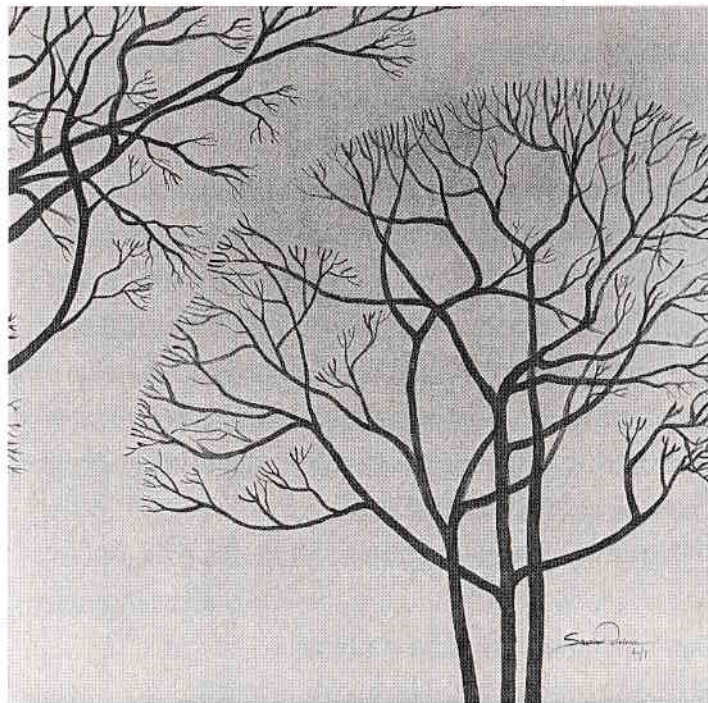
Păreai o idee abstractă, de neatins...
Găseam uimire în tot ce ofereai:
Și-n vifor și-n cuvintele tăioase precum un țurture pe o
găleată din care se adapă cai...
Și-n cărțile ce niciodată nu mi le-ai mai dăruit...
Ori nopțile în care te cream de la zero, în vis...
Era iarnă și mă iubeai
Precum moartea iubește prea mult viața
Prinzându-se de mână, în același timp...

Atunci

Mi-am amintit de prima clipă când te-am privit.
Era primăvară de-a binelea și zâmbeai.
Timpul parcă voia să iasă din clepsidră
Și tot nisipul acela rozaliu să îl transforme în tăceri.
Am mulțumit că, în sfârșit te-am regăsit după fuga prin
veacuri
În care ne-am jucat de-a doi necunoscuți
Îngreunați de teama că moartea e definitivă...
Mi-ai spus blând, doar din priviri,
Că noi doi venim din aceeași zare cosmic,
Ajunghând pe pământ cu inimile pe jumătate,
Urmând, fără îndoială, să ne iubim...
Îți amintești când m-ai zărit...?
Erau zorii primei zile și de-abia îmi dibuiai sufletul...

La miezul nopții

Tavanul înalt, interbelic, deveni scena iubirii noastre.
Mâinile tale dansau pe corpul meu, iar umbra lor dădea viață
Unui spectacol greu de privit pentru cei care nu mai credeau
în dragoste.
Când te-ai oprit brusc, am simțit în sinea mea că urmează
Să îmi vorbești despre neliniști
Ori despre sensul verbului a fi.
Ceasul de pe perete făcea invers spuselor tale, arătând
miezul nopții
Deși tu, precum un războinic rămas singur pe câmpul de
luptă însângerat,
Te târai pe tărâmul lui *nu există timp...*
Ai fi vrut, probabil, să fac schimb de suflet cu tine
Să gust puțin din blestemul tuturor verbelor la infinitiv...
E trecut de miezul nopților ce vor veni,
Iar noi doi pledăm vinovați de insomnie pe tavanul întregii
lumi...

Într-o iarnă

Te-am venerat într-o iarnă...
Pe asfaltul alunecos cădeau nebuni fulgii
Voind să acopere definitiv întunericul.
Ți se părea absurdă, pe atunci, teoria întregului,
Și totuși te admirai într-un ochi de apă înghețată ca într-o
oglină...
Dorind să te detașezi de orice consecință a dragostei,
Mi-ai spus, stăruitor, că tu nu ai timp de zăpezi și preludiu,
De poezie și discuții interminabile despre moarte
Deoarece viața este o scenetă scurtă, intrată în recesiune,
Luată de naivi, la o licitație ilicită...
(Plângeam printre cuvinte.)
Atunci, viforul se întetă
Dând de înțeles că iubirea și natura
Nu țin cont de frici ambalate frumos în rațiuni...
M-ai iubit fără să știi într-o iarnă...

În sens invers

Da, doar astăzi îi fac o farsă karmei
Și îmi învăț lecțiile în sens invers,
Începând cu fericirea și picioarele.
Las deoparte inima și preconcepțiile
Și extrag din senzații adevăruri despre dragoste.
Pe tine, doar azi, nu te iubesc,
Doar azi îți spun ce vrei să auzi,
Doar azi mă prefac blândă și perfectă,
Doar azi îți citesc forțat poeziile mele,
Doar mâine îmi vei spune că mă iubești...

Da, astăzi, îi fac o farsă Universului,
Înviind prima dată și apoi murind...

Alt poem de iarnă

În visul meu de iarnă tu îmi stai în brațe,
Ca un dezertor dintr-un crunt război.
Tresărind din când în când,
Lași dezgolate toate nostalgiile clipelor
În care ai fost un inocent fericit.
Ana, cântă-mi ceva
Sau citește-mi dintr-o carte veche
Despre o iubire fără margini!
Mai tarziu, cand toate luminile vor fi stinse,
Vom face foc în sobă și ne vom juca acel joc iluzoriu,
Suntem singuri în noaptea asta pe pământ...

Ploaia de ianuarie

În cimitir e-o liniște ucigătoare,
Doar ploaia de ianuarie
Dansează pe crucile sufletelor plecate...
Din când în când câte un corb înnegrit de zgură
Croncăne pe o creangă a dor și superstiții,
Chemând din morți pe cei care au închis ochii neîmpăcați...
Zăpada este așteptată mai mult de cei vii
Pentru a acoperi mormintele pline de iarbă putredă
Și numele celor luați prea devreme și nedrept...
Departe, în cimitir, ploaia de ianuarie
Întoarce lumea viilor și a morților deopotrivă,
Cu cerul în jos...